

41
16. febr.

BRÁÐABIRGÐAREGLUGERÐ um greiðslu útsvara af kaupum útsvarsgreiðenda.

1. gr.

Þegar lögtað fyrir útsvari til bæjarfélags eða sveitarfélags samkvæmt lögum um útsvör hefir verið reynt árangurslaust, að nokkru eða öllu leyti, er heimilt að láta greiða hið vangoldna útsvar ásamt dráttarvöxtum af launum útsvarsgreiðenda, sem hann tekur af almanna fé, eða af kaupum því, er hann á rétt á hjá öðrum, samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í reglugerð þessari.

2. gr.

Fógeti boðar útsvarsgreiðenda, og ef þess gerist þörf kaupgreiðanda hans, fyrir sig. Skal þeim skylt að mæta fyrir fógetarétti og gefa þar skýrslu um atvinnu útsvarsgreiðenda, launakjör hans, upphæð kaups, greiðslumáta þess og gjalddaga, og um önnur þau atriði, er nauðsynlegt er að upplýst séu, er kveða skal á um greiðslu útsvars af kaupum útsvarsgreiðenda. Nú mæfir kaupgreiðandi eigi fyrir fógetarétti löglega tilkvaddur, eða gefur eigi þá skýrslu, sem hann er krafinn um, og skal hann þá sæta þingviti eftir þeim reglum, er gilda um vitni. Mæti útsvarsgreiðandi eigi eða gefi hann eigi fullnægjandi skýrslu, skal farið eftir því, sem fyrir er mælt í 37. gr. aðfararlaganna.

3. gr.

Að fengnum upplýsingum þeim, sem ræðir um í 2. gr., kveður fógeti á um það með úrskurði, hvort hið vangoldna útsvar skuli greitt af kaupum eða launum útsvarsgreiðenda. Skal upphæð sú, sem greiða á, tiltekin í úrskurðinum svo og hvenær hún skuli greidd og hverjum, og má, ef þörf gerist, skipta henni niður í fleiri kaupgreiðslutímabil og skal þá tiltekin sú upphæð, er tekin skuli af kaupum eða launum útsvarsgreiðenda fyrir hvert greiðslutímabil.

Úrskurð þenna skal fógeti tilkynna kaupgreiðanda og útsvarsgreiðanda bréflaga, séu þeir eigi staddir í réttinum, þegar úrskurðurinn er kveðinn upp.

4. gr.

Úrskurði samkvæmt 3. gr. geta útsvarsgreiðandi og kaupgreiðandi, annar eða báðir, áfrýjað til hæstaréttar. Úrskurði má gerðarbeiðandi og áfrýja til staðfestingar, eða breytingar.

Um áfrýjunina fer eftir venjulegum reglum um áfrýjun fógetaréttarúrskurða.

5. gr.

Þegar úrskurða skal samkvæmt 3. gr., skal taka hæfilegt tillit til heimilishags útsvarsgreiðanda og ómegðar hans, og þess gætt, að eigi sé gengið svo nærri honum um skattheimtuna að hætta sé á, að hann eigi geti séð sér og sínum farborða. Hvorki útsvarsgreiðandi né kaupgreiðandi mega slíta vinnusamningi sínum fyrir það eitt, að úrskurðað hefir verið, að útsvar skuli greitt af væntanlegu kaupum útsvarsgreiðenda.

6. gr.

Nú hefir úrskurður gengið samkvæmt því, sem sagt er hér að framan, og er kaupgreiðanda þá skylt að halda eftir á hverjum kaupgreiðsludegi þeirri upphæð af kaupum eða launum útsvarsgreiðenda fyrir það kaupgreiðslutímabil, sem úrskurðað var að þá skyldi haldið eftir. Upphæð þessa skal kaupgreiðandi, innan tveggja virkra daga

frá kaupgreiðsludegi, greiða beint til fógeta eða innheimtumanns útsvara, og er sú greiðsla bindandi fyrir útsvarsgreiðanda. 41

Nú hefir úrskurði verið áfrýjað samkvæmt 4. gr., og frestar þá sú áfrýjun eigi skyldu kaupgreiðanda til að halda eftir kaupum eða launum samkvæmt ákvæðum úrskurðarins, eða að greiða það fé til fógeta eða innheimtumanns útsvara. 16. febr.

7. gr.

Krafa um útsvar eftir úrskurði samkv. 3. grein gengur fyrir öðrum kröfum um hluta af ógreiddum kaupum gerðarþola, sem njóta myndu minni lagaverndar við skipti á búi hans.

8. gr.

Nú hefir kaupgreiðandi greitt út kaup eða laun útsvarsgreiðanda án þess að halda eftir upphæð, er úrskurður kvað á, að eftir skyldi haldið, eða hann greiðir eigi fógeta eða innheimtumanni, svo sem segir í 6. gr., fé er hann hélt eftir samkvæmt úrskurði, og má þá gera lögtað í eignum kaupgreiðanda fyrir því fé.

9. gr.

Því aðeins skal reglum þeim, sem hér eru settar beitt, að útsvarsgreiðandi sé fastur starfsmaður kaupgreiðanda þegar úrskurður samkv. 3. gr. er kveðinn upp, hvernig sem ráðningu eða kaupgreiðslu er hagað.

10. gr.

Fyrir fógetaðerð þá, er fram fer samkvæmt 2. og 3. gr., skal greiða réttargjöld og vottagjöld, sem fyrir aðfarargerðir. Gjöld þessi og annan kostnað við gerðina greiði útsvarsgreiðandi og má kveða á í úrskurðinum, að þau skuli greidd af kaupum hans eða launum ásamt útsvarinu og dráttarvöxtum.

11. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 106, 23. júní 1936, 29. gr., 3. mgr. og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. febrúar 1937.

Haraldur Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGERÐ

um áhættuflokkun og ákvörðun iðgjalda fyrir slysatryggingar.

42

1. marz

Áhættuflokkun.

Frá 1. marz 1937 ákveðst áhættuflokkun og iðgjöld fyrir slysatryggingar samkvæmt II. kafla laga nr. 26, 1. febr. 1936 þannig:

	Aurar á viku
1. áhættuflokkur	15
2. —	25
3. —	40